

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Senke Orlić-Zaninović, predsjednice vijeća, Eveline Čolović Tomić i mr.sc. Inge Vezmar Barlek, članica vijeća, te više sudske savjetnice Ane Matacin, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom d.d. iz Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupa [redacted] temeljem generalne punomoći, broj:Su-511/2013, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Općine Bedekovčina, Trg Ante Starčevića 4, Bedekovčina, po Općinskom načelniku, u predmetu radi utvrđivanja infrastrukturnog operatora i utvrđivanju visine naknade za pravo puta, na sjednici vijeća održanoj 19. rujna 2019.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-03/16-11/323 URBROJ: 376-05-3-19-21 od 29. svibnja 2019. godine.
- II. Ova presuda će se objaviti u Narodnim novinama.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika je utvrđeno da je tužitelj infrastrukturni operator i ima pravo puta na nekretninama koje se na dan donošenja ovog rješenja nalaze u vlasništvu/suvlasništvu Općine Bedekovčina, prema evidenciji Općinskog suda u Zlataru, Zemljišnoknjižnog odjela Zabok, dostupnoj na zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra – javnoj aplikaciji, na kojim nekretninama HT ima izgrađenu elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i drugu povezanu opremu (dalje u tekstu: EKI) prema podacima o EKI navedenim u Elaboratu za pravo puta broj 93/2017 (dalje u tekstu: Elaborat), a koje nekretnine koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje svoje EKI. Elaborat je u dijelu o količini, vrsti i prostornom položaju EKI sastavni dio ovog rješenja (točka I. izreke osporenog rješenja).

Točkom II. izreke utvrđeno je da količinu i vrstu EKI iz točke I. izreke rješenja čine u Elaboratu navedene trase kabelaške kanalizacije i trase elektroničkih komunikacijskih vodova u zemlji i nad zemljom.

Daljnjim točkama izreke osporenog rješenja (V.-VII.) je utvrđena godišnja naknada za pravo puta sukladno podacima navedenim u Elaboratu i vrsti zemljišta navedenoj u evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Zlatar ili podredno Odjela za katastar nekretnina Zabok, dostupnoj na Zajedničkom informacijskom sustavu zemljišnih knjiga i katastra-javnoj evidenciji (ZIS) uz primjenu iznosa naknade i načina obračuna određenim u članku 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4.

Pravilnika o potvrdi i naknadi o pravu puta („Narodne novine“, broj: 152/11., 151/14. i 95/17., dalje u tekstu: Pravilnik). Utvrđeno je pravo zainteresirane osobe na godišnju naknadu za pravo puta za nekretnine iz ovog rješenja od 18. kolovoza 2017. godine nadalje, odnosno od dana uknjižbe prava vlasništva/suvlasništva na nekretninama iz točke I. u korist zainteresirane osobe ako je nastupila nakon tog datuma, prema evidenciji Zemljišnoknjižnog odjela Zlatar. Tužitelj je obvezan u roku deset dana od primitka rješenja platiti zainteresiranoj osobi naknadu za pravo puta iz ovog rješenja za prvu i drugu godinu, a svaka sljedeća godišnja naknada za pravo puta plaća se u roku od osam dana po isteku razdoblja za koje je naknada plaćena. Tužitelj je obvezan, u roku od osam dana od primitka rješenja napraviti obračun godišnje naknade za pravo puta temeljem parametara iz ovog rješenja te obračun sa svim podacima koji su primijenjeni dostaviti HAKOM-u i Općini Bedekovčina (dalje: Općina). Zainteresirana osoba-Općina je obvezana omogućiti tužitelju ostvarivanje prava na nekretninama iz ovog rješenja.

Tužitelj je protiv ovog rješenja podnio tužbu iz svih zakonom propisanih razloga.

Smatra da je tuženik povrijedio pravila o stvarnoj nadležnosti. U tužbi ističe da je nadležnost tuženika propisana člankom 12. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, broj 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14, 72/17, dalje: ZEK), koji u stavku 1. točki 11. propisuje da je HAKOM nadležan za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta. Stvarna nadležnost je propisana zakonom i ne može se prenijeti na stranke u postupku, a što je HAKOM u osporenom rješenju upravo učinio, prenijevši nadležnost donošenja odluke o visini naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora. Navodi odredbu članka 5. stavka 4. Pravilnika, kojom je određeno da će HAKOM za razdoblje od zaprimanja zahtjeva, rješenjem utvrditi infrastrukturnog operatora, količinu i vrstu elektroničke komunikacijske infrastrukture koja je izgrađena na nekretninama iz stavka 1. te visinu godišnje naknade za pravo puta. Poziva se i na odredbu članka 17. stavka 1. i 2. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj: 47/09., dalje u tekstu: ZUP) kojom je propisano je da se stvarna i mjesna nadležnost ne mogu mijenjati međusobnim dogovorom javnopravnih tijela, javnopravnih tijela i stranaka ni samih stranaka, a javnopravna tijela dužna su tijekom cijelog postupka po službenoj dužnosti paziti na svoju stvarnu i mjesnu nadležnost. Smatra, stoga da je tuženik počinio bitnu povredu odredaba upravnog postupka prenijevši utvrđivanje parametara za određivanje naknade za pravo puta na tužitelja kao infrastrukturnog operatora, koji je stranka u postupku, a koje stajalište je, uzevši u obzir navedene zakonske i podzakonske norme, zauzeo i Visoki upravni sud Republike Hrvatske te se poziva na presude ovog Suda, UsII-234/18-6 od 16. siječnja 2019. i UsII-321/18-7 od 20. veljače 2019. godine.

Predlaže da se tužbeni zahtjev usvoji i poništi osporeno rješenje.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da tužbene razloge smatra neosnovanim jer se pri donošenju osporenog rješenja držao stavova Suda iznesenih u ranijim presudama kao na primjer presudama: UsII-36/18-5, UsII-173/19-7, UsII-364/18-9, UsII-511/18-8 i brojnim drugim te predlaže da Sud pri rješavanju i ovog predmeta uzme u obzir stajališta iznesena u tim presudama.

Pojašnjava da je upravo na temelju izjave tužitelja broj 419/2017, izvoda iz njegovih poslovnih knjiga, Elaborata 93/2017 i njemu pripadajuće tablice utvrdio tužitelja infrastrukturnim operatorom. Količina i vrsta elektroničke komunikacijske infrastrukture i druge povezane opreme, EKI, je utvrđena u Elaboratu na svakoj pojedinoj katastarskoj čestici, što je vidljivo iz Tablice 1, koja je sastavni dio Elaborata. Visina naknade za pravo puta je utvrđena na način da je za svaku pojedinu katastarsku česticu na kojoj se nalazi EKI utvrđena vrsta nekretnine, što je vidljivo iz posjedovnih i vlasničkih listova koji su sastavni dio Elaborata za pravo puta i Tablice 1.

Iznos naknade i način obračuna naknade za svaku pojedinu vrstu nekretnine propisane su člankom 6. i 7. stavcima 1., 2., 3. i 4. Pravilnika, kako je navedeno u osporenom rješenju pa su svi parametri za utvrđivanje visine naknade za pravo puta utvrđeni u postupku i navedeni u osporenom rješenju, radi čega se ne može zaključiti da je tuženik svoju stvarnu nadležnost prenio na tužitelja kao stranku u postupku. Dodatno navodi da je Tablica 1. popunjena sa svim potrebnim podacima, razmijenjena između tužitelja i Općine tijekom postupka, što je vidljivo iz spisa. Predlaže tužbeni zahtjev odbiti.

Zainteresirana Općina nije dostavila odgovor na tužbu.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Osporeno rješenje tuženika doneseno je povodom zahtjeva zainteresirane osobe za utvrđivanje infrastrukturnog operatora za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu koja je izgrađena na području zainteresirane osobe, kao i da se utvrdi visina naknade prava puta za istu.

Zakonom o elektroničkim komunikacijama, u članku 12. stavak 1. točka 11. propisana je nadležnost tuženika za utvrđivanje infrastrukturnog operatora na općem dobru i nekretninama drugih osoba te utvrđivanje visine naknade za pravo puta.

Člankom 29. ZEK-a, u stavku 1. je propisano da se za pravo puta na općem dobru i na nekretninama iz članka 27. stavka 1. ovog Zakona, plaća naknada za pravo puta iz članka 28., a izračun i visina naknade te način plaćanja naknade propisuju se Pravilnikom koji donosi Vijeće Agencije, pri čemu visina naknade mora predstavljati pravičan razmjer između prava vlasnika nekretnina i interesa operatora elektroničkih komunikacijskih usluga te javnog interesa za razvoj tržišta elektroničkih komunikacija. Prema stavku 2. tog članka, naknada za opće dobro i nekretnine u vlasništvu Republike Hrvatske te jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave plaća se godišnje, po četvornom metru zemljišta koje se upotrebljava za elektroničku komunikacijsku infrastrukturu iz članka 27. stavka 5. ovog Zakona, a utvrđuje se jednoznačno za pojedinu vrstu nekretnina ili za opće dobro, na cijelom području Republike Hrvatske.

Prema ocjeni ovog Suda, tuženik donošenjem rješenja kojim je odredio parametre za utvrđivanje visine naknade za pravo puta, nije povrijedio pravila o stvarnoj nadležnosti i nije prenio nadležnost na tužitelja, koji je stranka u postupku, slijedom čega nije osnovan prigovor povrede odredbe 12. ZEK-a u vezi s člankom 17. stavak 1. i 2. ZUP-a.

Zainteresirana osoba je podnijela zahtjev, pozivom na odredbu članka 28. stavak 6. ZEK-a, prema kojoj upravitelj općeg dobra ili vlasnik nekretnine pred tuženikom može pokrenuti postupak utvrđivanja infrastrukturnog operatora za EKI izgrađenu na općem dobru ili na nekretninama iz članka 27. stavka 1. ZEK-a, kao i utvrđivanje količine i vrste ove infrastrukture te visinu naknade za pravo puta za tu EKI.

Povodom zahtjeva Općine, u provedenom postupku su, za rješenje ove upravne stvari utvrđene odlučne činjenice koje među strankama nisu sporne, već je za tužitelja sporno može li tuženik utvrđivanje visine naknade za pravo puta prenijeti na tužitelja i je li time postupio protivno odredbama ZUP-a o stvarnoj nadležnosti, pri čemu se tužitelj poziva na presude ovog Suda u kojima je izraženo stajalište da povreda nadležnosti postoji.

Ocjenjujući provedeni upravni postupak, s obzirom na prirodu ove upravne stvari, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio pravila o stvarnoj nadležnosti, već je suprotno stavu tužitelja, u okviru svoje zakonske ovlasti, izrekom osporenog rješenja pravilno riješio ovu upravnu stvar, jer su u izreci osporenog rješenja dani jasni i konkretni parametri za određivanje visine naknade za pravo puta za nekretnine koje su predmetom ovog postupka, a koji proizlaze iz priloga koji su sastavni dio osporenog rješenja i jasnih odredbi članka 7. stavka 2., 3. i 4. Pravilnika o potvrdi i naknadi za pravo puta („Narodne novine“, broj 152/11, 151/14 i 95/17, dalje: Pravilnik).

Shodno ovom članku Pravilnika visina naknade za pravo puta se izračunava prema površini zemljišta koja se koristi za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje EKI. Tužitelj, nesporno, raspolaže s podacima o površinama zemljišta potrebnim za pristup, postavljanje, korištenje, popravljanje i održavanje EKI, za koje je dužan plaćati naknadu, a koje su unesene u Elaborat, koji je sam izradio. Elaborat je sastavni dio osporenog rješenja.

Odredbe članka 7. stavka 2., 3. i 4. Pravilnika daju formulu za izračun svake od površina za koje se plaća naknada.

Prema tome osporeno rješenje sadrži, nesporno utvrđene nekretnine na kojima se nalazi EKI, a Elaborat, koji je sastavni dio rješenja, sadrži vrste i površine zemljišta za koje se plaća naknada, dok je formula za izračun dana u podzakonskom propisu pa je tužitelj obavezan samo izvršiti obračun.

Stoga, prema ocjeni Suda, u ovoj upravnoj stvari, s obzirom na narav i vrstu odluke kojom se utvrđuje infrastrukturni operator i utvrđuje naknada za pravo puta za korištenje EKI na nekretninama kojim upravlja ili su u vlasništvu Općine, sadržaj izreke osporenog rješenja ima sve elemente temeljem kojih se nedvojbeno može utvrditi visina naknade, nije protivan odredbi članka 98. stavka 3. ZUP-a o sadržaju izreke i dostatno određenom izrekom osporenog rješenja nije povrijeđena odredba članka 12. ZEK-a, kao ni odredba članka 17. ZUP-a., što je u skladu sa Zaključkom donesenim na sjednici svih sudaca ovog Suda od 17. rujna 2019. broj 6-Su-479/19-3.

Iz iznesenih razloga Sud tužbu ocjenjuje neosnovanom, pa je odlučeno kao u izreci ove presude, temeljem članka 57. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17, dalje: ZUS), a odluka o objavi presude donesena je temeljem odredbe članka 14. stavka 8. ZEK-a.

U Zagrebu 19. rujna 2019.

Predsjednica vijeća
Senka Orlić-Zaninović, v.r.

Za točnost otpisano – ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	1.10.2019. 8:21:37		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/19-01/82	376-08		
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-19-3	Spis	0	

